

РЕШЕНИЕ

№ 611

гр. Враца, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калина Хр. Христова

при участието на секретаря Наталия Мл. Петрова
като разгледа докладваното от Калина Хр. Христова Гражданско дело № 20231420101493 по описа за 2023 година

Предявени са кумулативно обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 179, ал. 4 ЗМВР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба и уточнителна молба вх. № 7948/30.06.2023 г. от П. И. Д., ЕГН *****, чрез адв. Г. Г., против Областна дирекция на МВР – гр. Враца /ОДМВР – Враца/.

В исковата молба се твърди, че за периода от 16.07.2022 г. до настоящия момент без прекъсване ищецът заема длъжност за държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР - „*****“ - Районно управление - АЕЦ - Козлодуй - ОДМВР - Враца.

Твърди се, че съгласно т. 6, б. „г“ от Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет, на полицаите, участващи пряко в защитните дейности по охрана на АЕЦ „Козлодуй“, се изплащат допълнителни възнаграждения, чийто размер е определен в колона 5 от Приложение 4 „Ценово предложение“ към действащите към процесния период договори за охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества“ на АЕЦ „Козлодуй“, сключени между „АЕЦ - Козлодуй“ ЕАД и ОДМВР - Враца, а именно Договор № 870000013/12.06.2017 г. и Договор № 816000027/20.05.2021 г. Тези възнаграждения се изплащат ежемесечно на служителите, пряко ангажирани в охраната на АЕЦ „Козлодуй“, като размерът им е определен в абсолютни числа, които съответстват на процент от минималната работна заплата според заеманата длъжност.

Твърди се, че като старши полицай на ищеца е била дължима сума, съответстваща на 70 % от минималната работна заплата, като с допълнителни споразумения от 2019 г. и 2020 г. между страните по договора размерът на тези допълнителни възнаграждения е съответно увеличаван при увеличаване на минималната работна заплата за страната. Поддържа се, че през целия процесен период ищецът е участвал пряко в защитните дейности по охрана на АЕЦ „Козлодуй“ и има необходимия личен принос към охраната на атомната електроцентрала, но за този период е получавал само част от дължимата му сума, определена в посочените по-горе приложения, а именно в размер на 60 % от дължимото му възнаграждение.

Поддържа се, че за целия процесен период не е била определяна съвместна работна група от директора на ОДМВР-Враца и от изпълнителния директор на „АЕЦ - Козлодуй“ ЕАД, която да оценява личния принос на полицаите към охраната на електроцентралата, съответно при липса на такава съвместна група не са били налице съобразени с договора документи, които да обосновават намаляване на размера на дължимото на ищеца възнаграждение. Твърди се, че на ищеца не е вменявано неизпълнение на задълженията му, което да засяга прякото му участие в охраната на АЕЦ „Козлодуй“ и личния му принос към тази охрана, поради което ответникът е следвало да изплати допълнителното възнаграждение в пълен размер.

Твърди се, че тези допълнителни месечни възнаграждения са дължими на ищеца от ОДМВР - Враца, а не от АЕЦ - Козлодуй, тъй като имат характера на заплащане за положен труд но правоотношение между работодателя ОДМВР - Враца и ищеца – служител, съответно според ищеца, пасивно легитимирана страна и ответник по иск за незаплатени суми в тази връзка може да бъде единствено ОДМВР - Враца, но не и „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД.

Поддържа се, че общата сума, която ищецът е следвало да получи във връзка с т. 6, б. „г“ от Решение № 282/1993 г. на МС за процесния период от 16.07.2022 г. до 15.06.2023 г., е 6 258 лева, а е получил само 3 456,60 лева, т. е. му се дължи разликата в размер на 2 801,40 лева - неизплатени допълнителни възнаграждения по т. 6, б. „г“ от Решение № 282/1993 г. на МС. Поддържа се, че допълнителните месечните възнаграждения с постоянен характер, каквито са тези по т. 6, б. „г“ на РМС № 282/1993 г., не могат да бъдат договаряна ежемесечно от основната структура на МВР по чл. 37 от ЗМВР - ОДМВР - Враца и от заинтересованото лице по чл. 92, ал. 1 от ЗМВР - „АЕЦ - Козлодуй“ ЕАД.

Твърди се, че служебното положение и статутът на държавните служители по чл. 92, ал. 8 ЗМВР, назначени във връзка със сключени договори по чл. 92, ал. 1 ЗМВР, се урежда единствено и само от ЗМВР и действащата нормативна уредба, но не и от договори или други ненормативни източници.

Твърди се, че по процесните договори е определен размер на допълнителното

възнаграждение по т. 6, б. „г” от РМС № 282/1993 г. в абсолютен размер. Поддържа се, че въвеждането на работна група, която да извършва помощна дейност по договорите, по никакъв начин не променя първоначално договореното, тъй като в Ценовата таблица - Приложение 4 към процесиите договори се касае за договорено между страните възнаграждение в абсолютна стойност, а в чл. 4.1.7. от договорите се касае за предложения без задължителен характер от помощен орган без решаващи функции, т.е. нито едно от посочените ограничения в чл. 4.1.7. не преодолява договореното в Ценовата таблица, защото касае възможностите на работната група, а не правомощията на директора на ОДМВР - Враца. Никъде не било посочено, че директорът на ОДМВР - Враца е длъжен да приеме каквито и да било ограничения, предложени от работна група.

Твърди се, че директорът на ОДМВР - Враца е обвързан с договореното в колона 5 на Приложение 4 - Ценова таблица към процесиите договори, като тези клаузи са публично известни с оглед сключените договори по ЗОП, публикувани в Интернет, като ищецът е запознат с тези клаузи и е очаквал в резултат на добросъвестно отработеното от него време да получава съответния максимален размер на това допълнително възнаграждение. Твърди се, че ищецът не е запознат с Вътрешните правила на „АЕЦ Козлодуй“ АД, нито е имал възможност да разбере до завеждане на настоящото дело на какво се дължи намаляването на базовия размер на това допълнително възнаграждение с 10 процента.

Поддържа се, че за законосъобразното сключване на договори по чл. 92, ал. 1 ЗМВР, съгласно чл. 92, ал. 4 ЗМВР се изисква разрешение на министъра на вътрешните работи. Същото изискване по аргумент от по-силното основание (*per argumentum a fortiori*) стояло и пред изменението на договорите, включително и на договорените размери на възнагражденията по тези договори. Сочи, че не са представени доказателства, че министърът на вътрешните работи е разрешил по реда на чл. 92, ал. 4 ЗМВР изменение на договора в частта, касаеща намаляване на определения процент в колона 5 от Приложение 4 - Ценова таблица към договорите, поради което счита, че намаляването на размера на допълнителното възнаграждение на ищеца с Вътрешни правила, приети едностранно от заинтересованото лице по чл. 92, ал. 1 ЗМВР, противоречи на закона и същите не могат да бъдат прилагани при определяне и изплащане на това възнаграждение.

Твърди се още, че липсва съвместна работна група по т. 4.1.7. от процесните договори между ОДМВР - Враца и „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, следователно не е налице законосъобразно изпълнение на процедурата за определяне на процесните допълнителни възнаграждения на ищеца. Поддържа се, че за процесния период нито един служител на ОДМВР - Враца не е участвал в работна група с право на глас, нито е бил определен за участник в такава група със заповед на директора на ОДМВР - Враца.

Твърди се, че възложителят по договора не може едностранно да променя и да намалява цената на договорите, като определя по-нисък процент на допълнително възнаграждение по колона 5 от приложение 4, свързано с т.6, б. „г” от РМС № 282/1993 г. Сочи се, че вътрешните правила на възложителя представляват едностранно изменение на цената на договора от страна на Възложителя по смисъла на чл. 116, ал. 1, т. 1 ЗОП, като в т. 2 от процесните договори са посочени клаузите за цена, плащане и изменение на цените. Поддържа се, че това може да се случи само и единствено след изменение на Таблицата за средномесечна цена на услуга или на минималната работна заплата. Твърди се, че в нито един случай намаляването на допълнителното възнаграждение по РМС № 282/1993 г. не е било обвързано с Таблицата или с МРЗ, а е едностранно, произволно и немотивирано определено от Възложителя, с което се нарушават клаузите по договора. Поддържа се, че от това едностранно нарушаване на клаузите на договора не може да произтече право или задължение за директора на ОДМВР - Враца също да редуцира до този размер допълнителните възнаграждения по РМС № 282/1993 г. и директорът на ОДМВР - Враца не може да се позове на правомерно изпълнение на клауза по договорите при изплащане на намален размер на допълнителното възнаграждение по РМС № 282/1993 г., тъй като е налице очевидното им нарушение.

Твърди се, че вътрешните правила, издадени от ответника ОДМВР – Враца, касаят приложението на предходен договор, визират текстове и точки, които не съществуват в приложението по делото Вътрешни правила на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД. Сочи се, че първоначалните Вътрешни правила № УС.ФЗ.ПВЛ.01/02 от 01.07.2019 г. съдържат изричното изискване в т.2.2. работната група да предлага на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД да изплаща процесните допълнителни възнаграждения, което е невъзможно, тъй като клиентът ми не е служител на „АЕЦ – Козлодуй“ ЕАД, съответно няма никакви отношения с това юридическо лице и не може да получава възнаграждения от него. Твърди се, че т. 1.3.3. от вътрешни правила изисква мотивиран доклад от началника на РУ - АЕЦ Козлодуй, както и в т. 4.5.1. изложени мотиви и мотивирани предложения относно определянето и изплащането на възнагражденията на служителите, включително и на ищеца. Твърди се, че директорът на ОДМВР-Враца не е бил запознат с процесните вътрешни правила на възложителя и те на са достигнали до него.

Иска се постановяване на решение, с което ответникът ОДМВР – Враца да бъде осъден да заплати на ищеца следните суми: сумата от 2 801,40 лева, представляваща дължимо и неизплатено допълнително възнаграждение т. 6, б. „г“ от Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет за положен труд по охрана на АЕЦ – Козлодуй за периода от 16.07.2022 г. до 15.06.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на депозиране на исковата молба – 16.06.2023 г., до нейното пълно погасяване, както и сумата от 280 лева, представляваща лихва за забава

върху главницата за периода от 01.08.2022 г. до 15.06.2023 г. Претендира се присъждане на сторените в производството разноски.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника е подаден отговор, с който предявените искове се оспорват като неоснователни и недоказани, както по основание, така и по размер.

Не се оспорва, че ищецът през посочения от него период е бил служител на РУ АЕЦ - Козлодуй при ОДМВР – Враца с работно време на сменен режим на работа – 24 часа.

Твърди се, че между ОДМВР - Враца и АЕЦ - Козлодуй е сключен договор за Охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, осъществяващ се на основание чл. 92, ал.1, т.1 ЗМВР чрез охрана на стратегически обект от значение за националната сигурност и чл. 92, ал. 3 ЗМВР охрана при съпровождане на товари. Твърди се, че договорът е сключен след проведена обществена поръчка. Предметът на договора се изразява в това, че възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да изпълни услугата охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, осъществяваща се чрез действия по охрана на стратегически обект от значение за националната сигурност и охрана при съпровождане на товари. Сочи се, че съгласно т. 4.1.5 от договора, възложителят следва да поощрява служители на изпълнителя по реда на Решение № 282/1993 г. на Министерския съвет. Съгласно т. 4.1.6, резултатите от охранителната дейност по договора и личният принос на служителите се преценяват ежемесечно от работна група, определена от ръководителите на страните по договора, за което се изготвя протокол. Протоколът на работната група се утвърждава от Директора на ОД на МВР-Враца и от Изпълнителния Директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД. Твърди се, че съгласно т. 4.1.7., съгласно Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет в протокола от предходната точка, работната група предлага допълнителни възнаграждения на служителите на изпълнителя, участващи пряко в осъществяване охранителните дейности на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, в размер:

- за държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността „инспектор“, „старши инспектор“ и „главен инспектор“: до една минимална месечна работна заплата за страната;

- за държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността „младши експерт“: до 80% от минималната месечна работна заплата за страната;

- за държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността „младши инспектор“: до 70% от минималната месечна работна заплата за страната;

- за служители по трудово правоотношение, с наименование на длъжността „младши специалист” и „системен оператор”: до 60% от минималната месечна работна заплата за страната.

Твърди се, че допълнителното възнаграждение се дължи съгласно РМС 282/1993 г., като работна група, утвърдена от двете страни по договора, определя с протокол и на основание изпълнението на договора и личния принос на всеки служител размера на допълнителното възнаграждение. Поддържа се, че в т. 4.1.7 от договора страните са се споразумели за максималния размер на сумата за всяка длъжност, като индивидуалният размер за служител се определя в размер ежемесечно от работната група. В договора не е определен минимален размер на този вид допълнително възнаграждение.

Поддържа се, че този вид допълнително възнаграждение не съответства на нито едно от изрично изброените в ЗМВР или КТ такива, като основанието за плащането му е единствено и само Решението на МС, като в т. 6, б. „в“ от същото е посочено, че АЕЦ - Козлодуй следва да поощрява служителите, изпълняващи охрана на АЕЦ - Козлодуй. Твърди се, че в т. 6 б. „г“ е посочено, че допълнителното възнаграждение на служителите, участващи пряко в осъществяване защитата на централата, се заплаща по ред и условия за всяка отделна длъжност съгласно Наредбата за комплексно оценяване на условията на труд, която е отменена на 31.05.2006 г. Сочи се, че не е предвиден нормативно определен ред, отнасящ се до размера, условията и реда за заплащане на допълнителното възнаграждение, но независимо от това „АЕЦ – Козлодуй“ ЕАД е оставило в сила материалното поощрение в определения от страните по договора размер. Твърди се, че в договора страните са се съгласили и споразумели, че ежемесечно ще се заплаща такова допълнително възнаграждение, като размерът е определен до определена максимална стойност, а не е определен в конкретен размер, както твърди ищецът. Сочи се, че допълнително възнаграждение се дължи за всеки служител индивидуално съобразно работата му, като условие за получаването му е прякото осъществяване на служебните задължения и се определя от работна група. Поддържа се, че в договора изрично е посочено, че допълнителното възнаграждение се дължи и е за сметка на „АЕЦ – Козлодуй“ ЕАД, което предполага и възможността именно възложителят по договора да преценява размера му.

Твърди се, че всеки месец изпълнителят чрез началника на РУ - АЕЦ - Козлодуй е изготвял до работната група обобщени доклади, в които на база личния принос на служителите и Вътрешните правила на изпълнителния директор на АЕЦ - Козлодуй, действащи към съответния период, е предлаган размер на това поощрение. В работна група, в която участват служители на АЕЦ – Козлодуй, и присъстват служители на РУ АЕЦ – Козлодуй.

Поддържа се, че с Вътрешни правила, утвърдени от директора на ОДМВР —

Враца с рег. № 5735р-5587/20.08.2018 г., са приети за приложение „Вътрешните правила“ за определяне на допълнителното възнаграждение на служителите на МВР по Решение № 282/1993 г. на МС, утвърдени от директора на „АЕЦ — Козлодуй“ ЕАД. Твърди се, че намаляване размера на допълнителното възнаграждение е съгласувано и одобрено от двете страни по договора. Твърди се, че при участие на служители в извозване на ядрено гориво и в други случаи, при изпълнение на служебните задължения в повече от регулярното, има служители, които са получавали 100% от определения размер по договора. Поддържа се, че съгласявайки се с прилагането на „Вътрешните правила“ на „АЕЦ — Козлодуй“ ЕАД, директорът на ОДМВР — Враца се е съгласил и с определеното в тях, че при допуснати нарушения на служебната дисциплина, както и в други случаи, упоменати във вътрешните правила, съответният служител не следва да получава поощрението по РМС 282/1993 г.

Сочи се, че допълнителното възнаграждение не се дължи в максимален размер ежемесечно за всяка длъжност, а именно „АЕЦ — Козлодуй“ ЕАД в качеството му на възложител има право да го заплаща като поощрение в определен от него размер и съобразно неговата преценка.

Твърди се, че всеки служител ежемесечно е получавал допълнителното възнаграждение по Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет съобразно това дали е участвал пряко — т.е. дали е бил на работа и в размер до максимално определения в договора. Такова не е било заплащано на тези служители, които са били наказани дисциплинарно съобразно посоченото във Вътрешните правила.

По тези съображения се иска от съда да отхвърли предявените иски. Претендират се и разноси.

С протоколно определение от 05.10.2023 г. на основание чл. 214, ал. 1 ГПК е допуснато изменение на предявените иски чрез намаляване на техния размер, както следва: искът за главница по чл. 179, ал. 4 ЗМВР се счита предявен за сумата от 1 451,95 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 2 801,40 лева производството по делото е прекратено поради оттегляне на иска, а искът за лихва за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД се счита предявен за сумата от 67,65 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 280 лева производството по делото е прекратено поради оттегляне на иска.

Съдът, като взе предвид доводите на ищеца и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа следното:

Между страните са отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че през исковия период същите са се намирали в служебно правоотношение, по което ищецът е заемал длъжността „старши полицай“ в сектор „Охранителна полиция“ - Районно управление - АЕЦ - Козлодуй - ОДМВР – Враца.

Между „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД като възложител и Областна дирекция на МВР –

Враца като изпълнител е сключен Договор № 870000013 от 12.06.2017 г., по силата на който възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да организира, осигурява и осъществява физическа охрана и пропускателен режим на обекти на „АЕЦ Козлодуй“, съгласно Приложение № 1 – Общи условия,Приложение № 4 – Таблица за средномесечната цена на услугата за охрана /чл. 1.1./.

Между „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД като възложител и Областна дирекция на МВР – Враца като изпълнител е сключен и Договор № 816000027 от 20.05.2021 г., по силата на който възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да изпълни охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества на „АЕЦ Козлодуй“, осъществяваща се чрез действия по охрана на стратегически обект от значение за националната сигурност и охрана при съпровождане на товари, съгласно Приложение № 1 – Общи условия,Приложение № 4 – Ценово предложение, Приложение 4.1. – Типова калкулация на услугата по чл. 92, ал. 3 ЗМВР.

Двата договора са с идентично съдържание, като е уговорено, че изпълнителят се задължава да изпълнява услугата в съответствие с изискванията на нормативните актове, вътрешните правила и инструкции /чл. 1.2/, предмета на договора се изпълнява чрез РУ – АЕЦ – Козлодуй /чл. 1.3./

В чл. 4.1.6 е уредено, че резултатите от защитната дейност по договора и личният принос на служителите се преценяват ежемесечно от работна група, определена от ръководителите на страните, за което се изготвя протокол, който се утвърждава от Директора на ОДМВР-Враца и Изпълнителния Директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД.

Видно от чл. 4.1.7 на договора, съгласно Решение № 282/1993 г. на Министерския съвет в протокола от предходната точка, работната група предлага допълнителни възнаграждения на служителите на изпълнителя, участващи пряко в осъществяване на защитните дейности на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД в размер:

- За държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността "инспектор", "старши инспектор" и "главен инспектор": до една минимална работна заплата за страната;

- За държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността "младши експерт": до 80 % от минималната месечна работна заплата за страната;

- За държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността "младши инспектор": до 70 % от минималната месечна работна заплата за страната;

- За служители по трудово правоотношение, с наименование на длъжността "младши специалист" и "системен оператор": до 60 % от минималната месечна работна заплата за страната.

В т. 2.3 от договора между страните е уговорено, че изпълнителят уведомява писмено възложителя при всяко изменение на размера на минималната работна заплата, прието с постановление на Министерски съвет. Уточнено е, че минималната работна заплата представлява база за изчисление на допълнителното възнаграждение по решение № 282/1993 г. Тази база, изчислена като процент съгласно чл. 4.1.7 на договора фигурира в колона к5 от Приложение № 4 към договора – Ценова таблица.

Към договорите са представени Приложение № 4 – Ценова таблица за цена на услугата за един месец в лева. В колона к3 са наименованията на длъжностите, в колона к4 е месечната цена за услугата по Таблица-1, утвърдена от министъра на вътрешните работи за средномесечна цена на услугата охрана на обект /възнаграждение според заеманата длъжност/, в колона к5 е посочен размерът /%/ от МРЗ, представляващ максималният размер на допълнителните възнаграждения по РМС 282/1993 г. за съответната длъжност, в колона к6 е максималният размер на допълнителното възнаграждение по ПМС 235/2014 г. за работа при специфични условия на държавните служители в министерството на вътрешните работи.

С оглед промени в утвърдената от Министъра на вътрешните работи таблица за средномесечна цена на услугата за охрана на обекти, извършвана от полицейски органи по чл. 92, ал. 1 ЗМВР и увеличавания от МС размер на минималната работна заплата Договор № 870000013 от 12.06.2017 г. е изменян с Допълнително споразумение № 1 от 03.01.2018 г.; Допълнително споразумение № 2 от 30.04.2018 г.; Допълнително споразумение № 3 от 14.06.2018 г.; Допълнително споразумение № 4 от 25.04.2019 г.; Допълнително споразумение № 5 от 15.04.2020 г. и Допълнително споразумение № 6 от 05.04.2021 г., с които е променян размера на възнагражденията в колони 4 и 5 от Ценовата таблица към договора. Представени са и Ценови таблици – Приложение 4 към всяко допълнително споразумение.

Представени са Вътрешни правила /ВП/ за определяне размера на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР по Решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет с идент. № УС.ФЗ.ПВЛ.01/02, утвърдени от Изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД на 10.07.2019 г., както и негова Заповед № АД-1960/16.07.2017 г. за тяхното въвеждане, считано от 01.08.2019 г.

Приети са и последващи Вътрешни правила /ВП/ за определяне размера на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР по Решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет с идент. № 80.ЧР.00.ПВЛ.001/03, утвърдени от Изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД на 08.09.2021 г., както и негова Заповед № АД-2630/14.09.2021 г. за тяхното въвеждане, считано от 17.09.2021 г.

Двата документа, представляващи вътрешните правила /ВП/ на АЕЦ Козлодуй за определяне размера на тези допълнителни възнаграждения, са с идентично съдържание и в тях е предвидена процедурата по ежемесечното определяне на

допълнителните възнаграждения на служителите на МВР по Решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет, които се изплащат към работната заплата на служителите на МВР /чл. 1.2/.

Предвидено е външно разпространение на ВП до Началника на РУ – „АЕЦ Козлодуй“.

Посочената цел на ВП съгласно чл. 1.1. е да определят условията и реда за определяне размера на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР, участващи пряко в осъществяване на защитните дейности, като се гарантира недопускане на дискриминация или неравнопоставеното им третиране, както и да мотивират и поощрят служителите при изпълнение на дейността им в АЕЦ – Козлодуй.

Определението на термина „допълнително възнаграждение“ се съдържа в чл. 7.1. от ВП от 2019 г. – Парични средства за стимулиране повишаването на качеството на трудовото изпълнение, дължащи се на основание Решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет; и в чл. 7.1. от ВП от 2021 г. – Парични средства с правно основание Решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет, предназначени да стимулират повишаването на качеството на изпълнение на функционалните задължения по осигуряване на физическа защита, пожарогасителна и спасителна дейност и охрана на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД като стратегически обект от значение за националната сигурност.

Предвидено е, че допълнителното възнаграждение се заплаща според личния принос на всеки служител в защитната дейност за съответния месец с цел стимулиране повишаването на качеството /чл. 1.3.1./ и се определя при съблюдаване на максимално договорения размер съгласно договорите /чл. 1.3.2/. Размерът на индивидуалните допълнителни възнаграждения на служителите от РУ – АЕЦ Козлодуй се определя ежемесечно от работна група, назначена със заповед на ИД на АЕЦ Козлодуй, на база мотивиран доклад на Началника на РУ – АЕЦ Козлодуй /чл. 1.3.3/.

Във ВП са определени още структурата и съставът на работната група, както и правомощията и отговорностите на всеки от участващите /раздел 3/. Работната група се назначава със заповед на ИД на АЕЦ Козлодуй, като на заседанията присъства Началникът на РУ – АЕЦ Козлодуй или негов заместник.

ИД на АЕЦ Козлодуй осигурява необходимите ресурси за изпълнение на приетите решения на работната група /чл. 4.1.3./

В чл. 4.5 от вътрешните правила е уредено, че Началниците на подразделения на МВР представят на Председателя на работната група обобщен доклад с изложени мотиви относно участието на служителите на съответното подразделение в осъществяване на защитните дейности на централата до 3 работни дни преди заседанието. Самият доклад трябва да съдържа и мотивирани предложения за изплащане на допълнително възнаграждение на служителите в съответните проценти,

определени в договорите и ВП. Самите Началници участват в заседанията, като запознават работната група със съдържанието на доклада, дават разяснения, отговарят на въпроси и подписват протокола, с което удостоверяват участието си на заседанието на работната група.

Определянето на индивидуалните допълнителни възнаграждения на служителите на МВР е уредено в раздел 6 от вътрешните правила, като в чл. 6.1 е посочено, че за изпълнение на основните си задължения и дейности, служителите на МВР, включително Началниците на съответните подразделения, получават индивидуални допълнителни възнаграждения в размер на 60% от договорения максимален размер за всеки договор с определеното подразделение на МВР, за съответната длъжност. В чл. 6.2 е уговорено, че при допуснати пропуски при изпълнение на служебните задължения се изплаща допълнително възнаграждение в намален размер от максимално определения по т. 6. 1 за съответната длъжност. В чл. 6.3 са посочени хипотезите, в които не се изплаща допълнително възнаграждение.

В чл. 6.4 само от ВП от 2019 г. е посочено, че за срочното и качествено изпълнени дейности по договорите, изпълнение допълнителен обем дейности /извън договорените/ и дейности довели до запазване имуществото на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД при извънредни ситуации от служителите на МВР, се изплаща максимален размер на договореното допълнително възнаграждение, след писмено мотивирано предложение, разгледано на заседание на работната група. Във ВП от 2021 г. няма такава клауза.

Посочено е, че допълнителното възнаграждение се изчислява и се заплаща за действително отработеното време в рамките на месечната продължителност на работното време.

Към ВП са одобрени и образци на списък на служителите за всеки месец и протокол за заседание на работната група.

Приети са и Вътрешни правила за организацията на работа в РУ – АЕЦ – Козлодуй при определяне, отразяване и обработване на реално отработени дни от служителите във връзка с получаването на допълнителни възнаграждения за работа при специфични условия на труд, поощрения по 282 РМС и предпазна храна с рег. № 5735р-5587 от 20.08.2018 г., съгласувани от Ръководител Управление Сигурност на АЕЦ и Началник на РУ – АЕЦ - Козлодуй и са утвърдени от Директора на ОДМВР – Враца. Тези правила са издадени с оглед необходимост от създаване на работна група за изработване на Вътрешни правила в РУ – АЕЦ – Козлодуй, с цел изготвяне на предложения и списъци от командирите на отделения и взводните командири за допълнителни възнаграждения и предпазна храна. Съгласно раздел I, чл. 1, командирите на отделение на съответния взвод попълват списъци за предпазна храна и предложения по РМС 282 с реално отработени дни на служителите за съответния месец, предвид всички видове отсъствия /редовен отпуск, отпуск по болест,

командировка и др./. Предложенията за получаване на поощрения по РМС 282 се предават до Началника на РУ – АЕЦ – Козлодуй /чл. 4/, който ги утвърждава /раздел III, чл. 1/. След това в чл. 2 от горепосочените вътрешни правила е прието, че съгласно Вътрешните правила за определяне размера на допълнителните възнаграждения на служителите от МВР по Решение № 282 от 15.09.1993 г. на МС, утвърдени от Изпълнителния Директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, се изготвя списък на служителите от РУ – АЕЦ – Козлодуй за съответния месец със следните данни за служителите - име, презиме, фамилия, категория, % по т. 1.3.1; отработени дни; сума за 1 ден и обща сума.

Прието е в раздел III, чл. 3 и 4, че ежемесечно се изготвя обобщен доклад до Ръководител „Управление Сигурност“ на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД за изпълнение на основните задължения и дейности, както и мотивирано писмено предложение при наличие на случаи за изплащане на поощрение над договорения размер или под договорения размер, който се предава в Управление сигурност на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД най - късно до два дни преди провеждане на заседанието на комисията за преглед.

Видно от протокол № 5735р-5615/20.08.2018 г., служителите от РУ – АЕЦ Козлодуй са запознати срещу подпис с ВП.

Със Заповед № 5735з-54/15.03.2020 г. на Началника на РУ – АЕЦ Козлодуй са определени служителите при РУ – АЕЦ Козлодуй, които да изготвят списъците за предпазна храна и предложенията по РМС 282 от 15.07.1993 г.

Със Заповед № 369з-1142/23.05.2022 г. на Директора на ОДМВР – Враца са определени представители на ОДМВР – Враца, които да участват в работната група за предлагане на допълнително възнаграждение на служителите на РУ – АЕЦ Козлодуй съгласно чл. 4.1.7 от договора и Решение № 282/15.07.1993 г. на МС.

По делото е прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза, съгласно което за процесния период на ищеца е изплащано допълнително възнаграждение по РМС № 282/1993 г. за заеманата от него длъжност „старши полицай“. Сумите са изплащани след приключване на месеца на основание протокол, в който са отбелязани броят на отработените от ищеца дни за месеца и съответната сума. Общо изплатената на ищеца сума за исковия период е в размер на 2 368,90 лева, като сумите за всеки месец са изчислени в размер на 60% от сумата, представляваща 70% от МРЗ за страната според броя отработени от ищеца дни. При размер на възнаграждението 70% от МРЗ дължимата сума на ищеца е в размер на 3 982,78 лева или разликата между тази сума и изплатената е 1 451,95 лева – нето. Лихвата за забава върху тази сума за периода от 16.07.2022 г. до 15.06.2023 г. е 67,65 лева.

Заключението, неоспорено от страните, се приема от съда като обосновано и компетентно изготвено.

Други относими доказателства в производството не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка съдът приема следното от

правна страна:

От ищеца П. И. Д.а, ЕГН *****, чрез адв. Г. Г., против Областна дирекция на МВР – гр. Враца /ОДМВР – Враца/, са предявени кумулативно обективно съединени осъдителни искове, както следва:

- иск с правно основание по **чл. 179, ал. 4 ЗМВР** за сумата от 1 451,95 лева, представляваща неизплатен остатък от допълнително възнаграждение по т. 6, б. „г“ от Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет за положен труд по охрана на АЕЦ – Козлодуй за периода от 16.07.2022 г. до 15.06.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на исковата молба – 16.06.2023 г. до окончателното ѝ изплащане;

- иск с правно основание по **чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за сумата от 67,65 лв. – мораторна лихва върху главницата за периода от 01.08.2022 г. до 15.06.2023 г.

По иска с правно основание чл. 179, ал. 4 ЗМВР:

С оглед твърденията, заявени в исковата молба, искът е допустим.

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да докаже следните кумулативни предпоставки: 1. Че се е намирал в служебно правоотношение с ответника през процесния период; 2. че за исковия период е осъществявал охрана на „АЕЦ Козлодуй“, за което му се дължи допълнително възнаграждение; 3. че дължимостта на допълнително възнаграждение за изпълнение на тази дейност е определена с акт на Министерския съвет за държавните служители от МВР, а именно в т. 6, б. „г“ от Решение № 282 на Министерски съвет от 15.07.1993 г. за подобряване на физическата и противопожарна защита на „АЕЦ Козлодуй“; 4. размера на дължимото му се допълнително възнаграждение.

При доказване на горното, в тежест на ответника е да докаже твърденията си, че е заплатил в пълен размер дължимото се на ищеца допълнително възнаграждение.

Съгласно чл. 179, ал. 4 ЗМВР, на държавните служители се изплащат и други възнаграждения в случаи, определени със закон или с акт на Министерския съвет за държавните служители от МВР.

С Постановление № 181 на Министерски съвет от 20 юли 2009 г. се определят стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност на Република България и които са част от критичната инфраструктура, в единен списък съгласно приложението към постановлението /чл. 1, ал. 1/. В Приложение към чл. 1, ал. 1 към постановлението в раздел VI. Сектор „Енергетика“, в т. 2. като такъв стратегически обект от значение за националната сигурност е определена „АЕЦ Козлодуй“ /т. 2.1./. От посоченото постановление се установява, че „АЕЦ Козлодуй“ е стратегически обект от значение за националната сигурност, по отношение на който може да бъде осъществявана охрана от полицейски органи, въз основа на сключен

договор с Министерството на вътрешните работи на основание чл. 92, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Съгласно посочената норма, Министерството на вътрешните работи въз основа на сключен договор със заинтересованите лица може да осъществява охрана от полицейски органи, включително със сигнално-охранителна и друга техника, на стратегически обекти от значение за националната сигурност.

С т. 1 от Решение № 282 на Министерски съвет от 15.07.1993 г. „АЕЦ – Козлодуй“ се определя за обект с особен статут на защита, по отношение на който да се прилагат засилени мерки за сигурност. Съгласно т. 6, б. „г“ от това РМС 282/1993 г., председателят на надзорния съвет на „НЕК“ ЕАД следва да възложи на управителя на клон „АЕЦ – Козлодуй“ да осигурява средства за допълнителни възнаграждения на служителите на МВР, участващи пряко в осъществяване защитните дейности на централата, които да се определят за отделните длъжности и работни места по реда и условията на Наредбата за комплексно оценяване условията на труд.

Наредбата за комплексно оценяване условията на труд е приета на основание чл. 1 от Постановление № 169 на МС от 1991 г. за решаване на някои въпроси, свързани с договарянето на работната заплата /обн. ДВ, бр. 73 от 6 септември 1991 г./.

С §1 от Постановление № 297 на МС от 28.12.2005 г., /обн. ДВ, бр. 2 от 6 Януари 2006 г./ е отменен чл. 1 от Постановление на МС № 169 от 28 август 1991 г., като съответно е отменена и Наредба за комплексното оценяване условията на труд, считано от 31.03.2006 г. Съгласно §8 постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в ДВ, с изключение на §1, който влиза в сила на 31.03.2006 г. Ето защо възраженията на ищеца, че Наредбата е приложима, са неоснователни. След отмяната ѝ начинът за определяне и изчисляване на трудовите възнаграждения на работниците и служителите е нормативно определен с Наредба за структурата и организацията на работната заплата (приета с ПМС № 4 от 17.01.2007 г., обн. ДВ бр. 9 от 26 януари 2007 г.), чиито разпоредби са неприложими за служителите на МВР съгласно задължителните указания, дадени с Тълкувателно решение № 1/15.03.2023 г. по тълк. д. № 1/2020 г., ВКС, ОСГК.

Между „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД като възложител и Областна дирекция на МВР – Враца като изпълнител са сключени Договор № 870000013 от 12.06.2017 г. и Договор № 816000027 от 20.05.2021 г. По силата на посочените договори възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да осъществява охрана на АЕЦ Козлодуй като стратегически обект от значение за националната сигурност.

Ищецът счита, че по силата на служебното му правоотношение с ОДМВР – Враца и въз основа на т. 6, б. „г“ от РМС 282/1993 г. и на основание чл. 179, ал. 4 ЗМВР му се дължи допълнително възнаграждение за прякото му участие в осъществяване защитните дейности на централата, което е в по – голям размер от изплатеното му за процесния период, като претендира присъждане на разликата.

На първо място следва да се посочи, че ищецът не е страна по сключените между „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и ОДМВР-Враца и действали през процесния период два договора за услуга, с предмет осъществяване на физическа охрана и пропускателен режим, нито е трето ползващо се лице, поради което същият не разполага с материалноправна легитимация да претендира изпълнение на каквито и да било престации по тези договори. Принципно положение е, че договорите пораждат действие между страните, които са ги сключили /чл. 21 ЗЗД/ - в случая права и задължения за възложителя и за изпълнителя. Двата договора са такива за изработка, сключени са между АЕЦ – Козлодуй като възложител и ОДМВР – Враца като изпълнител, а ищецът е служител на изпълнителя. Ищецът следва да изпълнява трудовите си задължения съгласно длъжностната характеристика и закона, за което същият получава трудово възнаграждение съобразно нормативната уредба. Получените въз основа на РМС № 282/15.07.1993 г. допълнителни възнаграждения са именно допълнителни, те произтичат от факт, стоящ вън от служебното правоотношение между ищеца и ОДМВР-Враца и задължението за тяхното плащане не е на ответника. То произтича от сключените между ответника и АЕЦ – Козлодуй договори за изработка и приложенията към тях. Върху размера на тези възнаграждения и условията за тяхното изчисляване и изплащане ищецът не може да влияе. В договора между АЕЦ – Козлодуй и ОДМВР – Враца са уговорени допълнителни възнаграждения, условията за тяхното изплащане, както и максималният размер според заеманата от съответния служител длъжност.

Процедурата по формиране индивидуалния размер на допълнителните месечни възнаграждения също е уговорена в договора и именно тъй като ищецът не е страна по същия, той не може да влияе нито върху неговото съдържание и конкретни уговорки, сключени между възложителя и неговия работодател, нито върху неговото изпълнение.

Дори и да се приеме, че ищецът има качеството на трето ползващо се лице по клаузите на договора, уреждащи плащането на допълнителни възнаграждения по РМС № 282/15.07.1993 г., ОДМВР – Враца не е пасивно материално легитимирана да отговаря по иска.

ОДМВР – Враца не е адресат и на РМС № 282/15.07.1993 г., поради което ищецът не може да претендира сумата и въз основа на това решение, каквито доводи навежда. В процесната разпоредба – т. 6, б. „г“ се вменява задължения на председателя на надзорния съвет на „НЕК“ ЕАД да възложи на управителя на клон „АЕЦ – Козлодуй“ да осигурява средства за допълнителни възнаграждения на служителите на МВР, участващи пряко в осъществяване защитните дейности на централата, които да се определят за отделните длъжности и работни места по реда и условията на Наредбата за комплексно оценяване условията на труд. Видно е, че ОДМВР – Враца няма никакви задължения по това решение, още по – малко да определя, начислява и изплаща допълнителни възнаграждения в полза на своите служители. Такива се

изплащат единствено от възложителя по договора – АЕЦ – Козлодуй, със собствени средства, което означава, че преценката му е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол.

За да претендира ищецът допълнително възнаграждение от ответника, размерът на същото и основанието, на което се дължи то, следва да бъдат определени от работодателя на ищеца с изричен акт. Без такъв акт няма основание, на което ответникът да дължи на ищеца допълнително възнаграждение. Не се установи по делото да съществува такъв акт, нито се твърди да има такъв. Основанието, на което ищецът е получавал допълнителното възнаграждение, е РМС № 282/15.07.1993 г., по силата на което е възникнало задължение на ИД на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД да изплаща такова със собствени средства на служителите, които охраняват централата. Фактически, те са изплащани от „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД по сметка на ОДМВР – Враца, която ги е превеждала след това на своите служители. Това не променя факта, че техен платец е именно „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД.

С оглед така изложеното, искът е неоснователен.

Извън гореизложеното, същият е неоснователен и по следните съображения:

Неоснователни са доводите на ищеца, че размерът на допълнителното възнаграждение е фиксиран и се дължи в пълния размер, посочен в колона 5 в Ценовите таблици към договорите, а изплащането в по – нисък размер е едностранно намаляване на възнаграждението му.

Както бе посочено по – горе, считано от 31.03.2006 г., Наредбата за комплексно оценяване условията на труд е отменена, поради което и дължимите се съгласно чл. 6, б. „г“ от РМС 282/1993 г. допълнителни възнаграждения не могат да бъдат изчислени по този ред. Ето защо и след като тези размери, нито техните долна и/или горна граница не са нормативно определени, няма пречка размерът и критериите за тяхното изчисляване да бъдат свободно уговорени между субектите по правоотношението по чл. 92, ал. 1 ЗМВР, сключили договора за охрана, а именно АЕЦ – Козлодуй и ОДМВР – Враца. Размерите са уговорени в чл. 4.1.7. от сключените между тях договори – същите са според заеманата длъжност и са посочени в максимален размер, на който извод навежда граматическото тълкуване на уговорките – „до една минимална работна заплата за страната“ и „до% от минималната работна заплата“.

В договорите не са предвидени минимални размери на допълнителното възнаграждение, в които същото задължително да бъде изплатено, нито пък се съдържа уговорка, че допълнителното възнаграждение следва да бъде плащано на всеки служител винаги в максимално уговорения размер.

Доколкото задължение на възложителя по договора, а именно АЕЦ – Козлодуй е осигуряване на финансовите средства за изплащане на тези възнаграждения, същият е приел Вътрешни правила, в които е определил и редът за изчисляването им, така че

да са индивидуално определени при спазване на обективни критерии, избягващи неравностойното третиране на служителите. Във ВП е предвидено, че всеки служител получава 60% от уговорения в договора според заеманата от него длъжност максимален размер на допълнителното възнаграждение, за действително отработеното от него време за съответния месец. В чл. 6.2 е определено кога възнаграждението се получава в намален размер, а в чл. 6.3. – кога не се получава допълнително възнаграждение. Във ВП от 2019 г. – чл. 6.4. е определено изплащането на максималния предвиден в договора размер – за изпълнение на допълнителен обем дейности /извън договорените/ и дейности, довели до запазване имуществото на АЕЦ – Козлодуй при извънредни ситуации.

При тълкуване на горепосочените уговорки няма как да се сподели тезата на ищеца, че на всеки служител се дължи максимума от уговореното в Ценовата таблица към договорите. В колона к5 от ценовите таблици е посочен максималният размер като % от МРЗ според заеманата длъжност, т.е. това е сумата, на която се равнява посоченият в чл. 4.1.7 от договора % от МРЗ като максимално възнаграждение и която сума служи за отправна точка при изчисляване на индивидуалните допълнителни възнаграждения на служителите, заемащи съответната длъжност. От тази сума се изчисляват 60% съгласно чл. 6.1. от ВП и конкретният размер се определя според броя отработени дни за всеки месец след представяне на необходимите документи от Началника на РУ – АЕЦ – Козлодуй на работната група.

И след като това е максималният уговорен между страните размер, а конкретно изплащаният на всеки служител зависи от уговорените в договора условия, то неправилни са доводите на ищеца, че му се дължи именно максималният уговорен в договора размер.

Посочената в договорите обща цена на услугата по охрана е максимална, а не фиксирана, поради която причина е посочена в ценовото предложение като абсолютна сума. Приложение № 4 е неразделна част от договорите, а не от РМС, поради което не може да се приеме тезата на ищеца, че възложителят едностранно е намалил цената на договора. Напротив, в случая са били съблюдавани именно клаузите на договорите при определяне на допълнителното възнаграждение, които с оглед на определения размер „до ...%“ не задължават възложителя да изплати максимално уговорения процент. В договорите липсва клауза, която да указва, че допълнителното възнаграждение на служителите следва да бъде изплатено в максимален размер.

Не може да се споделят и доводите на ищеца, че е недопустимо с договора по чл. 92, ал. 1 ЗМВР да се договарят механизмите на допълнителните възнаграждения между държавен орган и частно търговско дружество.

В случая се касае за смесен фактически състав. Действително, ОДМВР – Враца е държавен орган, а „АЕЦ – Козлодуй“ ЕАД – субект на частното право /макар и със

100% държавно участие/, но в конкретния случай установените между тях отношения не са такива на власт и подчинение като между държавен орган и частноправен субект, в който случай ОДМВР – Враца щеше да може чрез властнически актове да определя отношенията между тях, в това число и да определя размера на възнагражденията. Чл. 92, ал. 1 ЗМВР урежда особена хипотеза, при която въз основа на сключен договор МВР предоставя услуга по охрана на обекти с особен статут, сред които са стратегическите обекти от значение за националната сигурност /т. 1/, какъвто е АЕЦ – Козлодуй, за което получава възнаграждение. Т. е. касае се за облигационни взаимоотношения по договор за изработка между равнопоставени субекти – страни по този договор. Възложителят заплаща възнаграждение за предоставената му от изпълнителя услуга, а изпълнителят от своя страна заплаща на служителите си възнаграждение съгласно уговореното между тях. Компонент от общата цена по договора за охрана, която възложителят дължи на изпълнителя, е възнаграждението за служителите, осъществяващи тази охрана. Същото се определя от министъра на вътрешните работи в утвърдена от него Таблица за средномесечна цена на услугата за охрана на обекти, извършвана от полицейските органи по чл. 92, ал. 1 от Закона за МВР /посочена в колона к4 от Ценовата таблица към договора/.

Действително, както твърди ищецът, съществуват две независими и отделни правоотношения – облигационно по договора за охрана, по който АЕЦ – Козлодуй дължи възнаграждение /цена на услугата/ на ОДМВР – Враца, и служебно – между ищеца и ОДМВР – Враца, по което ОДМВР – Враца дължи трудово възнаграждение на своя служител. Ищецът обаче допуска смесване на тези две правоотношения, като счита, че неговият работодател следва да му изплаща възнаграждение, чието плащане законът вменява като задължение на друг правен субект.

Освен това следва да се отбележи, че МВР е единствената структура, която по закон следва да охранява обекти от стратегическо значение за националната сигурност. Член 114, ал. 2 от Закона за безопасно използване на ядрената енергия (ЗБИЯЕ) регламентира, че физическата охрана и пропускателният режим на обекти с особена важност по отношение на физическата защита /определени ядрени съоръжения, както и обектите, които са свързани технологично с тях или ги обслужват/ се осигуряват от Министерството на вътрешните работи. Следователно МВР има задължение чрез своите структури по чл. 37 ЗМВР да сключва посочените в чл. 92, ал. 1 ЗМВР договори за охрана със заинтересованите лица. Служителите на МВР нямат правомощия да влияят върху съдържанието на тези договори.

Плащането на допълнително възнаграждение по т. 6, б. „г“ от РМС № 282/1993 г. действително е нормативно уредено задължение за АЕЦ – Козлодуй, но неговият конкретен размер не е определен в нормативната уредба. Възложителят по договора „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД не изземва от МВР функциите на работодател на полицейските служители, ангажирани с изпълнението на предмета на договорите, а единствено

заплаща цена на предоставената услуга, включително и нормативно уредените допълнителните възнаграждения, но в размери, договорени между страните по договора. Следва да се посочи и дебело да се подчертае, че средствата за заплащане на възнагражденията по РМС № 282/1993 г. са собственост именно на възложителя по договора – „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и след като размерът им не е нормативно уреден, то негово право е да определи този размер в границите, за които е постигнато съгласие с изпълнителя – работодател.

Ето защо напълно законосъобразно е както уговореното в сключените на основание чл. 92, ал. 1 ЗМВР договори, така и възприетият във вътрешните правила на възложителя подход да определяне на допълнителните възнаграждения на служителите на изпълнителя.

Неоснователни са всички възражения на ищеца, свързани със законосъобразността по определяне на състава и структурата на работната група, предлагаща размера на индивидуалните допълнителни възнаграждения. Както бе посочено по – горе, поради равнопоставеността на субектите по облигационното правоотношение и поради факта, че именно АЕЦ – Козлодуй осигурява средствата за тяхното изплащане, негов прерогатив е да определи механизма за тяхното изчисляване. Всяка от страните по договорите за охрана е създала свои вътрешни правила, съгласно които всеки месец е изпълнявала своите задължения в процеса на определяне на индивидуалните възнаграждения на всеки служител, участвал в охраната на централата. Съгласно ВП на РУ – АЕЦ – Козлодуй, командирите на отделения от съответния взвод попълват списъци за предпазна храна и предложения по РМС 282 с отработените дни на служителите за всеки месец, като отбелязват всички видове отсъствия /платен отпуск, отпуск по болест, командировка и т. н./. Тези списъци и предложения се предават на Началника на РУ – АЕЦ – Козлодуй, който ги утвърждава и ги регистрира в АИС ДО. Въз основа на тези документи се изготвя списък на служителите на МВР за съответния месец, съдържащ данни за трите имена, категория, % по 1.3.1, отработени дни, сума за 1 ден и обща сума. Този списък съвпада с образца, приет с ВП на АЕЦ – Козлодуй. Заедно с това се изготвя обобщен доклад за изпълнение на основните задължения и дейности, както и мотивирано писмено предложение при наличие на случаи за изплащане на поощрение над или под договорения размер. Този обобщен доклад се предава в Управление Сигурност на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД до два дни преди провеждане на заседанието на комисията. Именно въз основа на представените от Началника на РУ – АЕЦ Козлодуй доклади са определяни възнагражденията. Началникът на РУ – АЕЦ – Козлодуй, който от своя страна участва в заседанието на работната група, сформирана от ИД на АЕЦ – Козлодуй, предлага, а работната група, назначена от ИД на АЕЦ – Козлодуй взема решение на база именно на данните, представени ѝ от Началника на РУ – АЕЦ – Козлодуй.

Ясен е механизмът за определянето на възнагражденията. Основа за изчисляването им е МРЗ или определен процент от нея според заеманата длъжност. Същите са с постоянен характер, като всеки, който е отработил работните дни за месеца, получава еднакъв размер – 60% от максимално определените с договора размери според заеманата длъжност /от една МРЗ, от 70% от МРЗ и т.н./, т.е. служителят просто трябва да е бил на работа, за да получи допълнителното възнаграждение – за прякото си участие в защитните дейности на централата, както сочи б. „г“. Достатъчно за получаването им е служителите да са били на работното си място, да са изпълнявали служебните си задължения по длъжностна характеристика и да са отработили пълния брой дни за всеки месец, т. е. точно да са изпълнявали задълженията си в рамките на установеното им работно време и с оглед възложените им служебни задължения.

Стимулиращата функция на тези възнаграждения произтича от това, че същото ще бъде намалено при допуснати от служителя пропуски – чл. 6.2. от ВП или няма да получи такова при наличието на някой от обективните факти по чл. 6.3 от ВП.

В този смисъл и възнагражденията не са намалявани едностранно от АЕЦ – Козлодуй, както твърди ищецът, напротив, цели се всички служители да получат еднакви възнаграждения по групи според заеманата длъжност, както предвижда и т. 6, б. „г“ от РМС № 282/1993 г. да се определени за отделните длъжности. Само при наличие на обективни факти, изчерпателно изброени във ВП, това възнаграждение не е било изплащано за съответния месец, в който е било налице обстоятелството – отпуски, отсъствие, отстраняване от длъжност, уволнение, налагане на дисциплинарно наказание и т.н. Преценката дали дисциплинарното наказание е било законосъобразно наложено, не е от компетентността на АЕЦ – Козлодуй, тъй като то се налага от работодателя. АЕЦ – Козлодуй следва да отчете простото наличие на обективния факт, че такова наказание е било наложено.

Ищецът не може да прави възражения от името на ответника, произтичащи от сключения договор, поради което доводите му, че ОДМВР не била запозната с ВП на АЕЦ Козлодуй, са ирелевантни. Все пак за пълнота на изложението, следва да се посочи, че от съдържанието на вътрешните правила на РУ – АЕЦ – Козлодуй може да бъде направен извод, че ОДМВР – Враца е била запозната с приетите от „АЕЦ – Козлодуй“ ЕАД вътрешни правила за определяне на размера на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР съгласно Решение № 282/15.07.1993 г. на МС и утвърдени със Заповед № АД-1960/16.07.2019 г. и Заповед № АД-2630/14.09.2021 г., и двете на Изпълнителния директор на „АЕЦ – Козлодуй“ ЕАД. Отделно от това, от доказателствата по делото се установява, че същите са били изпратени на ОД на МВР – Враца чрез РУ АЕЦ – Козлодуй.

През процесния период ищецът е заемал длъжността „Старши полицай“, за

която съгласно сключените договори и Приложение № 4 – Ценова таблица допълнителното възнаграждение е в размер до 70% от МРЗ. Видно от заключението по изготвената ССчЕ, на същия е изплатен в пълен размер дължимото му се за периода допълнително възнаграждение при спазване клаузите на договора и вътрешните правила, а именно 60% от сумата, представляваща 70% от МРЗ.

Предвид всички гореизложени съображения, предявеният иск с правно основание по чл. 179, ал. 4 ЗМВР следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Поради акцесорния характер на претенцията за мораторна лихва и с оглед неоснователността на главния иск, следва да бъде отхвърлен като неоснователен и искът с правно основание по чл. 86 ЗЗД.

По разноските:

С оглед изхода на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените разноски по делото в размер на 250 лв. юрисконсултско възнаграждение, определено от съда съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП. Възражението за прекомерност, заявено от ищеца, не следва да бъде обсъждано, тъй като чл. 78, ал. 5 ГПК предвижда само адвокатското възнаграждение да бъде намалявано поради прекомерност. Размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя от съда в размерите по НЗПП.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от П. И. Д.а, ЕГН *****, с адрес: *****, срещу Областна дирекция на МВР – Враца, БУЛСТАТ 129009781, с адрес: гр. Враца, ул. „Поп Косто Буюклийски“ № 10, искове, както следва: с правно основание по чл. 179, ал. 4 ЗМВР за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 451,95 лева, представляваща неизплатен остатък от допълнително възнаграждение по т. 6, б. „г“ от Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет за положен труд по охрана на АЕЦ – Козлодуй за периода от 16.07.2022 г. до 15.06.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на исковата молба – 16.06.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 67,65 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 01.08.2022 г. до 15.06.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 П. И. Д.а, ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати на Областна дирекция на МВР – Враца, БУЛСТАТ 129009781, с адрес: гр. Враца, ул. „Поп Косто Буюклийски“ № 10, сумата от **250 лева**

/двеста и петдесет лева/, представляваща разноси за производството за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – гр. Враца в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____